

Karabasan

– Recep Keleş · 16 Haziran 2011

Çıkmış hayatımdan karabasanlar,sizlerle mücadele edecek gücüm yok şu an.Ertesi gün hatta daha ertesi gün gelin ama şimdi beni rahat bırakın,yokmu işiniz gücünüz,farkındayım gülüyorsunuz bana,bana acizliğime acziyetime kırılanlığımıza ve karamsarlığımıza fakat unuttuğunuz bir şey var bu hayatta yada sizin hayatınızda ben karamsarda olsa aciz olsamda direniyorum bu mana verilemeyen hayata ve isyan bayrağını tamamen göklere kaldırmadım.Benim savaşım kendimle kendi kendime bu uğurda en sonunda yalnızlık da olsa bedeli bu savaşı kazanacağım ve bunun güvencesi ben değilim O herşeyin sahibi olan O bana benden yakın ama ben Ona o kadar uzağım ki kendi çıkmazlarımla kendi sarmallarımla kendi aklımla kendi ruhumla kendi duygularıyla o kadar çok uğraşıyorum ki bazı zamanlar benim Onu unuttuğumu düşünüyor herkes,buna bende dahilim ama ben aslında tek amacım benim unutmak ve o kadar yalnızım ki arasıra insan olarak acziyetimi itiraf edecek bir kimse bulamamak o kadar kötü ki,gökten meleklerin inmesini bekleyen bir havari misali yaşıyorum.Niçin soruları o kadar çok ki kafamın içinde oğlumdan neden ve niçin ayrırım neden diyorum kendi seçimim mi?O zaman niçin bana ayrı kalmamız gerektiğini idrak ettirmedi diye soruyorum ve ekliyorum kader nedir?Ne kadar zor bir hayatın ortasında savunmasız kalmışız ki bazı zamanlar diyorum ki seksen yaşına gelsem de hala bebek gibi anne memesine muhtacım o kadar yaşlanmasam da yaşlanacağımı veya o günleri bile göreceğimi bilmememe rağmen,neydi bizim sorunumuz anne şefkatinden mi mahrumduk yoksa anne rahminden ayrılmayı bile sindiremedik mi? Neydi anlamak istiyorum çoğu zaman hakikat nedir? Hakikatin kaç yüzü vardır bir çok yüzü mü,kişiden kişiye değişen bir yüzümü galiba yalnız öleceğim yalnız doğup yalnız büyüdüğüm gibi yalnızlık hastalığına düşen bir bedenin rüzgarda savrulmuş yaprak gibi rüzgarın önünde serseri misali bir oradan bir buraya savrulmasını hissediyorum.Çoğu zaman saçmalıyorum manasızlıklar yapıyorum ama sıkıldım çok sıkıldım bu yaşam denilen rüyadan ve çoğu zaman sadece rüyanın içerisinde rüya görmeye çalışıyorum ama onlarda da fıysko,eyet sormak istiyorum kendi kendime ve cesaret edipde bir türlü sormadığım bir soru sanki cevabını biliyorum ama soru o kadar şiddetli bir şekilde ruhumda zelzeleler yapıyor ki cevabının bilinmesi cenet bahçesi gibi geliyor bu soruyu düşündükçe ,düşüncelerimde olan bir soru bu ve artık sorma vakti geldi ve soruyorum; Unuttun mu beni Ya Rabbi????